

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Culeac Oleg cu avocatul său Prisacari Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Culeac Oleg Xxx, născut la xxx, originar din xxx, domiciliat în xxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.03.2019 - 25.06.2019;

Instanța de recurs: 17.07.2019 - 16.10.2019;

Instanța de recurs în anulare: 09.01.2020 - 18.03.2020.

Asupra recursului în anulare, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 25.06.2019, Culeac Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 200 ore, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, că Culeac Oleg deținând permis de conducere al mijlocului de transport cu nr. xxx emis la 23.06.2006, categoria "B" și "C", la 21 februarie 2019, aproximativ la ora 22:35, aflându-se la volanul automobilului de model „Skoda Fabia” cu numărul de înmatriculare xxx, deplasându-se pe str. Decebal în regiunea imobilului nr.30, mun. Bălți, a fost stopat de angajații poliției. În cadrul discuției cu Culeac Oleg, ultimul avea semne vizibile de stare de ebrietate alcoolică. Pentru confirmarea și aprecierea stării de ebrietate, a fost escortat la IMSP „Spitalul clinic municipal Bălți,, în legătură cu ce i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice, de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de a recolta probele biologice.

Fiind prevenit de către colaboratorii de poliție despre modalitatea și ordinea petrecerii examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, inclusiv și despre faptul necesității recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical, precum și despre răspunderea penală în cazul refuzului de la examenul medical și de la recoltarea probelor biologice, Culeac Oleg, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările lor, categoric a refuzat de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, fapt confirmat prin procesul verbal nr. 468 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 21.02.2019, prin care fapt a încălcat cerințele pct. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 (în vigoare din 13.07.2009), care prevede că conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar, precum și cerințele Regulamentului privind modul de testare alcoolscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Culeac Oleg să-i fie stabilită pedeapsa în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 200 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea cerințelor sale, a invocat că, prima instanță neîntemeiat a aplicat față de inculpat prevederile art.79 Cod penal, reieșind din caracterul faptei ilegale penale incriminate, precum și faptul că acesta a comis o infracțiune în stare de ebrietate, fiind la volanul unui mijloc, de pericol sporit, fapt care face a aprecia imposibilitatea reținerii circumstanțelor excepționale de instanță și aplicării normei prevăzute de art.79 Cod penal și respectiv ne anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport.

În același sens, a menționat, că instanța de fond la stabilirea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, nu a argumentat motivele aplicării față de inculpat a prevederilor art.79 Cod penal, soluție care este greșită și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

La stabilirea pedepsei prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, aplicând o pedeapsă greșit individualizată în raport cu prevederile legii penale, ceea ce echivalează cu o eroare de drept.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2019, recursul declarat a fost admis, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Culeac Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 200 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a reținut că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției lui Culeac Oleg de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs a remarcat, că urmează a fi reținute argumentele din recursul acuzatorului de stat că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului, în vederea corectării și reeducării, instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art.79 Cod penal, eliberând inculpatul de pedeapsa complementară obligatorie, privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, inculpatul fiind sancționat doar cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore.

Instanța de recurs a menționat că sancțiunea alin.(3) art.264¹ Cod penal, prevede pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Cu referire la pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de fond a reținut prevederile alin.(1) art.79 Cod penal.

Instanța de recurs a mai menționat că, circumstanțele la care a făcut trimitere instanța de fond (nu este angajat oficial în câmpul muncii, lucrează neoficial, iar serviciul acestuia necesită deținerea permisului de conducere, având în vedere faptul că în obligațiunile de serviciu intră deplasarea permanentă, iar în cazul anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, nu ar putea să-și îndeplinească efectiv atribuțiile sale de serviciu, riscând să-și întrerupă activitatea pe care o desfășoară, în condițiile în care ocupația respectivă este unica sursă de existență și de întreținere a familiei sale și a copilului minor ce îl are la întreținere), sunt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor, nu pot fi considerate ca excepționale și nu pot fi puse la baza aplicării prevederilor art.79 Cod penal.

Totodată instanța de recurs a notat că inculpatul nu practică careva activitate legată de folosirea mijlocului de transport, din spuse, fiind constructor, astfel, mijlocul de transport ne fiind o sursă de existență, ci doar de deplasare.

Mai mult decât atât, nici în instanța de recurs nu au fost constatate asemenea circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, în vederea aprecierii lor ca excepționale, iar instanța de fond neîntemeiat a înlăturat pedeapsa complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În concluzie instanța de recurs a conchis că argumentele recurentului cu privire la necesitatea aplicării pedepsei complementare obligatorie inculpatului sunt întemeiate, deoarece din cele menționate supra aplicarea art.79 Cod penal nu ar duce la atingerea scopului constatat de legislația penală cu privire la restabilirea echității sociale, corijarea inculpatului, cât și prevenirea de comitere a noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane fizice.

6. Împotriva deciziei instanței de recurs, au declarat recurs în anulare condamnatul Culeac Oleg cu avocatul său Prisacari Ion, care au solicitat casarea acesteia, cu

pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința primei instanțe.

În cererea sa recurentul au invocat următoarele:

- instanța de recurs nu a ținut cont de circumstanțele excepționale pe caz și nici nu le-a luat în calcul, cum ar fi prezența în familie a unui copil minor invalid, precum și unul din părinți este la fel invalid. Astfel, persoanele aflate la întreținere necesită deplasarea regulată la instituțiile medicale. Circumstanțe ce urmează a fi apreciate ca excepționale și care demonstrează că în privința lui Culeac Oleg nu este obligatorie aplicarea pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

- prima instanță corect a argumentat soluția adoptată, făcând referire la prevederile art.75 Cod penal, a acordat deplină eficiență prevederilor art.79 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.456 alin.(1) și art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În textul art.455 alin.(2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia.

Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.453 Cod de procedură penală.

În speță, din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, recurenții solicită casarea deciziei instanței de apel de condamnare adoptată în privința lui Culeac Oleg, pentru infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(3) Cod penal, deoarece este ilegală, însă nu au invocat nici un temei din cele prevăzute de art.453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că, dispoziția art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare .

Astfel, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin.(2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art.6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, Colegiul penal conchide că, recurenții nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea rejudecării cauzei și *nu motivează în ce constă viciul fundamental admis de instanța de apel la judecarea cauzei în privința lui Culeac Oleg*, cu indicarea normelor legale care

prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se integral argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, recursul în anulare al recurențelor nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în alin.(1) art.453 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art.art.456, 432 alin.(1), (2) pct.1), alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Culeac Oleg cu avocatul său Prisacari Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Culeac Oleg Xxx*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 mai 2020.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac